motiv pro přiznání přídavků z důvodu drahotních poměrů silnější a nikoli slabší, než u vdov po úřednících ve výslužbě. — — — — —

Č. 9418.

Živnostenské právo: Stavitel není podle zák. o stavebních živnostech z r. 1893 oprávněn dáti svými zaměstnanci vymazovati maltou taškovou krytinu na domě jím postaveném.

(Nález ze dne 13. října 1931 č. 14.795.)

Věc: Karel K. v P. proti ministerstvu obchodu o rozsah živnostenského oprávnění.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Zsp v Brně rozhodla výnosem ze 4. října 1928 na základě ustanovení 2. odst. § 36 živn. ř., že st-l jako stavitel nepřekročil rozsah svého živn. oprávnění tím, že »dal svými lidmi vymazovati taškovou krytinu na domcích, jež sám postavil«.

Nař. rozhodnutím vyhovělo min. obch. odvolání, které podalo společenstvo pokrývačů pro obvod obch. komory o.-cké, zrušilo rozhodnutí zsp-é a rozhodlo, že st-l překročil rozsah svého živn. oprávnění řečenou svou činností. — — — —

Ve správních spisech je výpis ze živn. rejstříku, podle něhož byla st-li udělena koncese k provozování živnosti stavitelské dne 4. dubna 1925, tedy za platnosti zák. č. 193/1893 ř. z. o stavebních živnostech. V § 2 tohoto zák. je vymezen rozsah oprávnění stavitele v ten rozum, že jest oprávněn pozemní stavby a jiné příbuzné stavby spojením prací ostatních stavebních živností (§ 1) říditi a vlastním pomocným personálem prováděti. Podle posledního odstavce § 2 je stavitel povinen, pokud jde o práce, které náležejí do rozsahu oprávnění koncesované neb řemeslné živnosti (truhlářské, zámečnické, sklenářské, natěračské, klempířské atd.), používati bez výjimky živnostníků k těmto pracím oprávněných. Zákon neuvádí tam výslovně živnost pokrývačů taškami a břidlicí, než jmenované živnosti jsou uvedeny jen příkladmo, a nejsou tam tedy vyčerpány veškeré příslušné živnosti. Text zákona zní zcela všeobecně a ukládá stavitelům povinnost užívati »bez výjimky« živnostníků provozujících příslušné živnosti koncesované a řemeslné, k nimž patří také živnost pokrývačů taškami a břidlicí (min. nař. ze 17. září 1883 č. 148 ř. z., min. nař. z 24. září 1905 č. 152 ř. z., nyní § 1 odst. 3 bod 52 živn. řádu ve znění zák. z 5. února 1907 č. 26 ř. z.). Se zřetelem k tomuto znění zákona a z něho zřejmému úmyslu zákonodárcovu je vyloučeno, aby stavitel prováděl nějaké práce, náležející koncesované neb řemeslné živnosti, jinak než živnostníky k těmto pracím oprávněnými. K těmto pracím patří, jak bylo řečeno, také práce pokrývačů taškami a břidlicí.

St-l sám konstatuje, že prováděti pokrývačské práce oprávněn není, a tvrdí, že takových prací neprováděl. Dal svým pomocným personálem

na domcích, které postavil, vymazati taškovou krytinu maltou. Maltu prohlašuje za hmotu, k jejímuž používání jest oprávněn pouze stavitel, po případě mistr zednický. Tvrdí tedy st-l, že vymazování taškové krytiny maltou je výlučným oprávněním živnosti stavitelské, resp. mistra zednického, a že tedy pokrývač taškami k této práci vůbec oprávněn není. Rozsah této živnosti v nějaké formě právní stanoven není. Z povahy věci plyne, že pokrývač taškami jest oprávněn klásti tašky na latě na krovy přibité. To také uznává stížnost. Než některé druhy tašek nelze položiti prostě na latě, nýbrž dlužno je klásti do malty (tašky korýtkové). Nemůže býti pochybnosti o tom, že pokrývač taškami jest oprávněn pokrývati také tímto druhem tašek. K provedení této práce musí používati malty. Je-li tomu tak, pak z toho plyne, že nesprávné je tvrzení stížnosti, jež v ní není vůbec odůvodněno, jakoby používání malty bylo vyhrazeno staviteli neb mistru zednickému. Aby krytina vyhovovala svému účelu, totiž chránila před vlivy povětrnostními, zejména před deštěm, je v každém případě třeba, aby byla patřičně utěsněna. Děje-li se utěsnění toto maltou, pak provádění jeho náleží podle povahy věci živnostníku, který je oprávněn konati práce pokrývačské, tedy pokud jde o pokrývání taškami pokrývači taškami, a to výlučně, neboť utěsnění je podstatnou součástí této práce, ježto krytina taškami může vyhovovati svému účelu jen tenkráte, je-li patřičně utěsněna, a o řádném provedení této práce nemůže býti řeči, nebyla-li utěsněna. Používání malty je společné živnosti stavitelů a živnosti pokrývačů taškami a břidlicí. Tvrzení, že používání malty je vyhrazeno živnosti stavitelské a živnosti mistra zednického, je nesprávné.

Z toho, že stavitel používá při provádění pozemních a jiných staveb v rámci oprávnění, příslušejícího jemu podle § 2 zák. o stav. živnostech z r. 1893, malty, neplyne, že je oprávněn prováděti utěsnění taškové krytiny, nýbrž musí tuto práci po rozumu § 2 odst. 2 cit. zák., jako práci náležející v obor řemeslné živnosti pokrývačské, dáti provésti oprávněným pokrývačem taškami právě proto, že tato práce je integrující součástí řemeslné živnosti pokrývačské.

Č. 9419.

Zaměstnanci veřejní: Jakým způsobem má obecní úředník, žádaje za pensionování z důvodů zdravotních, doložiti svoji nezpůsobilost k další službě?

(Nález ze dne 14. října 1931 č. 13.543/28.)

Věc: Městská obec H. proti moravskému zemskému výboru v Brně o pensionování R. H.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Dne 17. září 1927 žádal městský důchodní Rudolf H. v H. o pensionování, předkládaje lékařské vysvědčení, podepsané »V H. dne 16. července 1926. Dr. Podolier« a opatřené dodatkem z 15. září